

Néhány héttel ezelőtt az osztálytársaimmal részt vettünk egy különleges előadáson. Először valószínűleg sokan egy tipikus kőszínházi produkciót vártak. Azonban a győri társulat nem egy egyszerű előadást hozott nekünk. Ugyanis mi is cselekvői, aktív résztvevői lehettünk Patrik és Győző történetének.

A kollégiumba érkezve először, Bencével, az egyik színésszel találkoztunk. Ő felvezette nekünk a történetet, emellett megkért minket arra is, hogy készítsünk egy szelfit, mielőtt bemegyünk a terembe, ahol a közönség helyet foglalhatott. Mivel ez egy interaktív előadás volt, már ekkor beszélgethettünk Bencével, és később egészen a darab végéig megoszthattuk vele gondolatainkat. Ennek ellenére a foglalkozás elején elég csendesek voltunk, de ahogy telt az idő, kezdtünk feloldódni, és egyre jobban élveztük az előadást, merültünk bele a feladatokba.

A darab két részből állt, és a történet elég komoly témát dolgozott fel. Végig kísérhettük azt, hogy mi történik egy fiúval, Patrikkal, akit az iskolában

an folyamatos szóbeli megfélemlítések értek, de a közösségi oldalakra érkező utálkozó kommentekkel is szinte megállás nélkül zaklatták. A sztori első felében még nem is tűntek olyan jelentősnek a zaklatások, némelyik részt még viccesnek is találtuk, persze legbelül mindenki érezhette, hogy nem helyes, amit Győzőék művelnek.

Számomra a legjobb az volt, amikor mi rendezhettünk meg egy jelenetet két szereplő között, mi adhattunk tanácsot az egyik főszereplő jó és rossz énjének.

A színdarab másik felében a bántalmazott Patrik szemszögéből láttuk a történetet. Külső szemlélőként nem is gondoltuk, hogy Patriknak mekkora fájdalmat okozott Győző és a barátja. Mivel Patrikot a végsőig kínozták, elveszítette az összes barátját, a barátnőjét és ezzel társai az életét is tönkre tették. Végső kétségbeesésében meggondolatlan lépésre szánta el magát.

Úgy gondolom, hogy a darab legfeszültebb részleténél nem csak nekem jutott az az eszembe, hogy Patrik öngyilkos lesz. Ehelyett bosszúból Győzőre vetette magát..... Hogy milyen

drámai esemény is történt? Azt nem árulom el, csak annyit, hogy Patrik büntetésként intézetbe került. Így elég szomorú vége lett a Massza című előadásnak.

A történet mégis tanulságos volt, mert őszintén mutatta be a mai tizenévesek életét. Vagyis rólunk szólt az előadás, s a sok beszélgetés is hozzájárult ahhoz, hogy mindkét főszereplő életéből tanulhattunk. Egyrészt azt, hogy ha zaklatásnak, vagy bármiféle bántalmazásnak vagyunk kitéve, merjünk beszélni róla, és segítséget kérni. Ne szégyelljük, hiszen mindenkinek vannak, lehetnek problémái.

Másrészt pedig azt tanulhattuk meg, hogy azzal, ha másokat lelkileg bántalmazunk, nem leszünk menőbbek, nem leszünk többek semmivel. Emellett pedig tönkre tehetjük egy ember életét azzal, amit mi csak jó tréfának tartunk.

Klesitz Bettina

9. G

Természetesen szerda reggel is fáradtak voltunk, de hát mikor nem? Ráadásul a hó is esett, semmihez sem volt kedvünk. Szerintem mondanom sem kell, hogy mennyire megörültünk, amikor kiderült, hogy aznap az utolsó két óránk elmarad, és korábban visszamehetünk a kollégiumba. Az apropó az volt, hogy a Rév Színház tagjai eljöttek hozzánk, és egy érdekes előadást tartottak nekünk.

A színdarab egy ránézésre átlagos osztályról szólt, amelynek két főszereplője a tipikus rossz srác még rosszabb családi háttérrel, és a csendes költőfiú, Patrik, akinek az életében a versek és a színház a legfontosabbak. Gyakorlatilag róluk szólt az egész darab.

A sztori háttérében lényegében az internetes zaklatás állt. Két, önmagát menőnek képzelő srác a közösségi oldalakon, álnév mögé bújva kezdték el zaklatni az osztály többi fiú tagját, akik nem igazán sorolhatták magukat a menő kategóriába. Először csak a kinézetük, érdeklődési körük miatt gúnyolódtak rajtuk, majd mikor a költő srác – Patrik - összejött az osztály legszebb lányával, már azért is piszkálták társukat. Elvették a kajáját és a pénzét minden egyes nap. Egyébként a rossz fiú - Győző - apja nem sorolható a legpéldamutatóbb szülők közé, sőt, egyenesen felháborítóan viselkedett, kritizálta Győzőt, kiabált vele, mindenért leszidta fiát. Úgy gondoltuk, hogy pont emiatt kezdett bele internetes és valóságos ámokfutásaiba.

A színdarab egyszer csak megállt egy olyan jelenetben, amelyben Győző rémálma elevenedett meg: Patrikot láttuk, aki egy késsel rontott rá, és megölte azért, amit tett vele. Ennél a pontnál a színészek bevonták a közönséget. Két részre osztottak minket, és kikérték a véleményünket, hogy szerintünk mit is kellene csinálniuk a következő jelenetben, amikor is Győzőt két színész fogja egyszerre megszemélyesíteni. Gyakorlatilag Győző fejében játszódott az egész, amelyben az észérvek, miszerint abba kell hagynia ezt a felháborító viselkedést, küzdött a saját maga által pajzsként létrehozott személyiségével, miszerint ha folytatja a zaklatást, mindenki tudni fogja, hogy erős és kemény srác.

Aztán a dolgok odáig fajultak, hogy Patrik teljesen összeomlott, elvesztette az eszét, az a sok gyűlölködő komment és a bántó szavak miatt idegösszeroppanást kapott, teljesen kifordult önmagából. A vége az lett, hogy Patrik nyakon szúrta Győzőt, aki kórházba, Patrik pedig kétes helyzetbe: vagy fiatalokúak börtönébe vagy nevelőintézetbe került.

A foglalkozás legvégén szintén csapatokra osztottak minket, de ezúttal kisebb csoportokat alakítottunk. Füzeteket kaptunk, amiben szemléltetni kellett Patrik lelki állapotát az elejétől, amikor még csendes volt és művészlélek, egészen a végéig, amikor is bűnöző lett. Téptünk, szakítottunk, gyúrtunk és hajtogattunk.

Mindannyiunknak nagyon tetszett ez a kis előadás. Nagyon tanulságos volt, felhívta a figyelmünket az internetes zaklatás következményeire, és arra, hogy ne ítéljünk meg senkit ismeretség nélkül.

Varga Izabella,

9.AJTP

